

[Anden næstformand]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om svarfrister for offentlige myndigheder m. v. [af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 67. Fremsat 8/2 78.)

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om svarfrister for offentlige myndigheder m. v., som medlemmer af partiet venstre har fremsat, er, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, inspireret af den debat om kommunalt nærdemokrati, vi havde her i tinget den 1. december i fjor. Forslagets sigte er imidlertid ikke at søge gennemført visse forvaltningsprocesser eller -regler specielt for den kommunale forvaltning, men at der generelt skal ske en regulering af offentlige myndigheders sagsbehandling i de nævnte henseender. Det er på denne baggrund, jeg som justitsminister nu nærmere skal redegøre for regeringens stilling til den foreslåede regulering af sagsbehandlingen inden for den offentlige forvaltning.

Efter forslaget opfordres regeringen til at udarbejde regler om behandlingsterminer, svarfrister og underretningspligt i forbindelse med offentlige myndigheders behandling af henvendelser, klager m. v. inden for visse kategorier. Så vidt jeg har forstået forslaget, er tanken nærmere den, at der for forvaltningssager, hvis udfald er af væsentlig betydning for en privat person eller virksomhed, så vidt muligt på generelt grundlag skal fastsættes en frist, inden for hvilken en afgørelse i sagen skal være truffet. For bestemte sagstyper, hvor det ikke lader sig gøre at foreskrive sådanne frister, skal det pålægges myndighederne at underrette parterne i sagen om, hvorfor sagsbehandlingen trækker længere ud, end det har kunnet forventes, samt om, hvornår svar kan påregnes.

Mon ikke der er anledning til indledningsvis at understrege, at de synspunkter og ideer, der ligger bag forslaget, ikke er nye. Spørgsmålet om fastsættelse af almindelige frister for myndighedernes sagsbehandling har således været genstand for overvejelser såvel i justitsministeriets udvalg vedrørende begrundelse i forvaltningssager m.v., der afgav betænkning i 1972, som i indenrigsministeriets arbejdsgruppe om kommunalt nærdemokrati, der afgav betænkning i 1977. Begge udvalg er samstemmende kommet til det resultat, at det vil være meget tvivlsomt, om gennemførelse af almindelige regler om behandlingstiden vil være et egnet middel til at opnå den ønskede hurtigere afslutning af forvaltningssagernes behandling. Dette gælder, hvad enten der søges fastsat en ensartet frist for alle forvaltningssager eller fristen varieres efter de forskellige sagsområder. Jeg henviser til de nævnte betænkninger henholdsvis side 72-73 og side 54.

Den som alternativ hertil foreslåede underretnings- og svarpligt er, som forslagsstilerne også er opmærksomme på, i virkeligheden allerede gennemført ved statsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. oktober 1973 til samtlige ministerier og styrelser, hvorefter disse principper henstilles fulgt ved sagsbehandlingen, for så vidt ikke særlige forhold, herunder personaleforholdene, taler derimod. Som også indenrigsministeren gav udtryk for under debatten om kommunalt nærdemokrati, er regeringen imidlertid indstillet på positivt at overveje, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang og på hvilken måde sagsbehandlingsregler af den nævnte karakter kan fastlægges på generelt grundlag.

Efter regeringens opfattelse bør spørgsmålet om indførelse af svarfrister m. v. for offentlige myndigheder dog ikke løses isoleret, men indgå i de almindelige overvejelser om gennemførelse af en forvaltningsprocesreform, som for tiden finder sted i justitsministeriet. Jeg henviser herom til bemærkningerne til det i folketingssamlingen 1976-77 gennemførte lovforslag om udskydelse af offentlighedslovens revision, Folketingstidende 1976-77, tillæg A, sp. 493.

Jeg vil dog gerne samtidig understrege, at der ikke hermed er taget stilling til, om en eventuel regulering af de foreslåede sagsbehandlingsregler i givet fald skal ske i lovforn. Et af de vanskeligste spørgsmål i for-